

Odessa

jeg giver slip
på tomhedens kolde favn
jeg giver slip
på sjæledød
svøbt i afsavn
jeg giver slip
og mærker ægte længsel
jeg giver slip
giver slip
på mit fængsel

frygtens tid er forbi
nu gælder i morgen
jeg rejser mig igen og igen
for at bane min egen vej
frygtens tid er forbi
nu gælder i morgen
jeg rejser mig igen og igen
for at ikke at se den anden vej

jeg giver slip
på tvivlen der kvæler mig
jeg giver slip
giver slip på mit sorte jeg

jeg venter her
i mit dæmringslys
kaldet fra Odessa er fjernt
men værd at vente på
jeg sygner bort
for at genopstå
jeg ser i mine børns øjne
at det nok skal gå